

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID,
ARBEID EN SOCIAAL OVERLEG

[C – 2020/41830]

22 JUNI 2020. — Koninklijk besluit betreffende diverse tijdelijke maatregelen in de werkloosheidsreglementering omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van de artikelen 12 en 16 van het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoering van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerpbesluit dat ik de eer heb voor te leggen ter ondertekening aan Uwe Majesteit heeft tot doel te voorzien in afwijkingen op het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering omwille van het COVID-19-virus.

In aanvulling op (1) het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoering van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit en (2) het koninklijk besluit van 23 april 2020 tot het tijdelijk versoepelen van de voorwaarden waaronder werklozen, al dan niet met bedrijfstoeslag, kunnen worden tewerkgesteld in vitale sectoren en tot het tijdelijk bevriezen van de degressiviteit van de volledige werkloosheidsuitkeringen, wordt een nieuwe reeks maatregelen genomen om, door het minder complex maken van de regelgeving en automatiseren van de werkprocessen, een snelle betaling van de gerechtigden op uitkeringen als tijdelijk werklozen mogelijk te maken en om de impact van de gezondheidsmaatregelen omwille van het COVID-19-virus voor de volledig werklozen zoveel als mogelijk te neutraliseren.

Deze maatregelen zijn opgenomen in de artikelen 1, 2, 3, 4 en 6 van het ontwerpbesluit.

Het gaat om het tijdelijk buiten werking stellen van regels inzake de cumulatie van de uitkeringen met bijkomende activiteiten of inkomsten, een verlenging van de termijn waarbinnen een werkloze met behoud van het recht op uitkeringen een zelfstandige activiteit kan uitoefenen met het oog op een vestiging als zelfstandige en een verlenging van de referentieperiode waarbinnen de werkloze ten minste 180 activiteitsuren in het kader van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap moet verrichten om van bepaalde vergoedbaarheidsvoorwaarden te worden vrijgesteld.

Het ontwerpbesluit voorziet tevens in de tijdelijke invoering van een mogelijkheid voor de uitbetalingsinstelling om, onder bepaalde voorwaarden, het vereenvoudigde aangifteformulier C3.2-WERKNEMER-CORONA, zoals ingevoerd bij artikel 12 van het koninklijk besluit van 30 maart 2020, op een elektronische wijze bij de RVA in te dienen.

In artikel 5 van het ontwerpbesluit wordt voor de periode tot en met 31 december 2020 voorzien in een schriftelijke procedure voor het meedelen van de verweermiddelen aan het werkloosheidsbureau door de werknemer aan wie eventueel een beslissing tot uitsluiting van het recht op uitkeringen kan worden opgelegd. Deze procedure vervangt tijdelijk de bestaande procedure van oproeping van de werknemer voor een persoonlijk onderhoud, waarin thans facultatief de mogelijkheid van een schriftelijk verweer is opgenomen.

Het voorzien van deze afwijkende regeling tot 31 december 2020 is verantwoord en proportioneel omdat door de gedwongen sluiting van de kantoren van de RVA een achterstand is ontstaan in de behandeling van de verhoren gedurende de drie afgelopen maanden. Deze achterstand kan ook niet op de klassieke wijze worden ingehaald aangezien er duidelijke signalen zijn waaruit blijkt dat de maatregelen tegen de verspreiding van het COVID-19-virus nog gedurende een ruime tijd zullen gehandhaafd blijven. De strikte hygiënemaatregelen en een beperkte capaciteit inzake wachtlokalen en geschikte verhooruimten zullen een significant vertragend effect hebben op het normale verloop van de verhoren.

SERVICE PUBLIC FEDERAL EMPLOI,
TRAVAIL ET CONCERTATION SOCIALE

[C – 2020/41830]

22 JUIN 2020. — Arrêté royal concernant diverses mesures temporaires dans la réglementation du chômage en raison du virus COVID-19 et visant à modifier les articles 12 et 16 de l'arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus COVID-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52bis, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et insérant les articles 36sexies, 63bis et 124bis dans le même arrêté

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté que j'ai l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté vise à déroger à l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant la réglementation du chômage en raison du virus COVID-19.

En complément (1) de l'arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus COVID-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52bis, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et insérant les articles 36sexies, 63bis et 124bis dans le même arrêté et (2) de l'arrêté du 23 avril 2020 assouplissant temporairement les conditions dans lesquelles les chômeurs, avec ou sans complément d'entreprise, peuvent être occupés dans des secteurs vitaux et gelant temporairement la dégressivité des allocations de chômage complet, une nouvelle série de mesures sont prises afin de veiller, grâce à une simplification de la réglementation et à l'automatisation des procédures de travail, à un paiement rapide des ayants droit aux allocations comme chômeurs temporaires et de neutraliser le plus possible l'impact des mesures sanitaires dues au virus COVID-19 sur les chômeurs complets.

Ces mesures sont reprises dans les articles 1er, 2, 3, 4 et 6 du projet d'arrêté.

Il s'agit de supprimer temporairement l'application des règles en matière de cumul des allocations avec des activités accessoires ou des revenus, de prolonger le délai pendant lequel un chômeur peut, avec maintien du bénéfice des allocations, exercer une activité indépendante dans le but de s'installer comme indépendant et de prolonger la période de référence dans laquelle le chômeur doit effectuer au moins 180 heures d'activité dans le cadre d'une agence locale pour l'emploi pour pouvoir être dispensé de certaines conditions d'indemnisation.

Le projet d'arrêté prévoit également de permettre temporairement à l'organisme de paiement d'introduire, sous certaines conditions, de façon électronique auprès de l'ONEM, le formulaire de demande simplifié C3.2-TRAVAILLEUR-CORONA, tel qu'introduit par l'article 12 de l'arrêté royal du 30 mars 2020.

À l'article 5 du projet d'arrêté, est prévue, pour la période qui court jusqu'au 31 décembre 2020, une procédure écrite en ce qui concerne la communication des moyens de défense au bureau de chômage par le travailleur à qui une décision d'exclusion du droit aux allocations peut éventuellement être appliquée. Cette procédure remplace temporairement la procédure existante de convocation du travailleur à un entretien individuel dans laquelle la possibilité d'une défense par écrit est actuellement prévue de façon facultative.

Le fait de prévoir cette règle dérogatoire jusqu'au 31 décembre 2020 est justifié et proportionné car, en raison de la fermeture forcée des bureaux de l'ONEM, un arriéré s'est constitué, au cours des trois derniers mois, dans le cadre du traitement des auditions. Cet arriéré ne peut pas non plus être résorbé de manière ordinaire étant donné qu'il apparaît clairement que les mesures contre la propagation du virus COVID-19 resteront d'application durant encore une période assez longue. Les mesures sanitaires strictes et la capacité limitée des salles d'attente et des locaux d'audition adaptés auront pour effet de retarder de façon significative la marche normale des auditions.

Door een te verwachten stijging van de volledige werkloosheid wegens de belangrijke impact van de crisis op de economische activiteit en de tewerkstelling, en het aflopen van de maatregelen inzake vereenvoudiging van de aangiften voor de tijdelijk werklozen, moet bovendien rekening gehouden worden met een toename van het aantal uit te nodigen personen.

Om aan deze situatie het hoofd te bieden, om niet strikt noodzakelijke persoonlijke contacten te vermijden en vooral om de werkloze niet langer dan nodig in het ongewisse te laten omtrent de uitkomst van een betwisting, is het gedurende een zestal maanden invoeren van een schriftelijke procedure proportioneel in verhouding tot de omstandigheden als gevolg van het COVID-19-virus.

Conform het advies 67.582 van 16 juni 2018 van de Raad van State zal de RVA in deze schriftelijke procedure voor het beoordelen van het respecteren van de termijnen rekening houden met het feit dat de werkloze deels afhankelijk van de werking van de postdiensten kan zijn, en dat het eventueel als gevolg daarvan laattijdig bezorgen van een vraag om uitstel als een situatie van overmacht moet worden beschouwd.

Tenslotte bevat het ontwerpbesluit in artikel 7 een rechtzetting van een materiële vergissing in het koninklijk besluit van 30 maart 2020, waardoor ingevolge artikel 4 van dit koninklijk besluit de tijdelijk werkloze, anders dan bedoeld, met ingang van 1 februari 2020, en niet met ingang van 1 maart 2020, werd vrijgesteld van het gebruik van een controlekaart.

Voor het met terugwerkende kracht vrijstellen van de tijdelijk werkloze van het gebruik van een controlekaart voor de maand februari 2020 ontbreekt de ratio legis, aangezien deze maand reeds was verstreken, de controlekaarten reeds bij de uitbetalingsinstellingen waren ingediend en de betaling van de uitkeringen op basis daarvan reeds was verricht.

Bovendien zou dergelijke maatregel niet coherent zijn met de artikelen 11 en 13 van het koninklijk besluit van 30 maart 2020, die de werkgever slechts vanaf 1 maart 2020 vrijstellen van de afgifte van een controlekaart aan de werknemer en de inschrijving daarvan in een validatieboek.

Door deze rechtzetting wordt de tijdelijk werkloze niet in zijn rechten geschaad, aangezien hij zich lopende de maand februari 2020 al diende te gedragen naar de op dat ogenblik nog bestaande verplichting tot het gebruik van een controlekaart.

De rechtzetting vermijdt dat er bij de verificatie van de betalingen van de uitbetalingsinstellingen door de RVA in toepassing van artikel 164 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering verschillen ontstaan doordat de regelgeving voor de te verifiëren maand februari 2020 op het ogenblik van de betaling van de uitkeringen niet meer identiek is aan deze op het ogenblik van het verifiëren van de betaling.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaar,
De Minister van Werk,
N. MUYLLE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

Advies 67.582/1 van 16 juni 2020 over een ontwerp van koninklijk besluit 'betreffende diverse tijdelijke maatregelen in de werkloosheidsreglementering omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van de artikelen 12 en 16 van het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit'

Op 9 juni 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Werk verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'betreffende diverse tijdelijke maatregelen in de werkloosheidsreglementering omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van de artikelen 12 en 16 van het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58,

En raison d'une augmentation prévisible du chômage complet due à l'impact important de la crise sur l'activité économique et l'emploi et de la fin des mesures en matière de simplification des demandes de chômage temporaire, il faut, en outre, tenir compte d'une augmentation du nombre de personnes à auditionner.

Pour pouvoir faire face à cette situation, pour éviter les contacts personnels qui ne seraient pas strictement nécessaires et, surtout, pour ne pas laisser les chômeurs plus longtemps que nécessaire dans l'ignorance par rapport à l'issue d'un contentieux, la mise en place d'une procédure écrite durant une période de 6 mois est raisonnable par rapport aux circonstances provoquées par le virus COVID-19.

Conformément à l'avis 67.582 du 16 juin 2018 du Conseil d'Etat, l'ONEM tiendra compte, lors de cette procédure écrite et concernant l'évaluation du respect des délais, du fait que le chômeur dépend en partie du fonctionnement des services de la poste et que l'éventuelle communication tardive de la demande de report qui s'en suivrait doit être considérée comme une situation de force majeure.

Enfin, l'article 7 du projet d'arrêté rectifie une erreur matérielle qui s'était glissée dans l'arrêté royal du 30 mars 2020 de sorte que, suite à l'article 4 de cet arrêté royal, le chômeur temporaire a été dispensé, sans que ceci ne soit voulu, d'utiliser une carte de contrôle à partir du 1er février 2020 et non à partir du 1er mars 2020.

La ratio legis fait défaut pour dispenser avec effet rétroactif le chômeur temporaire de l'usage d'une carte de contrôle à partir du 1er février 2020 étant donné que ce mois était déjà écoulé, que les cartes de contrôle avaient déjà été introduites auprès des organismes de paiement et que le paiement des allocations avait déjà été effectué sur base de ces cartes.

En outre, une telle mesure ne serait pas cohérente par rapport aux articles 11 et 13 de l'arrêté royal du 30 mars 2020 qui ne dispensent l'employeur qu'à partir du 1er mars 2020 de la remise au travailleur d'une carte de contrôle et de son inscription dans le livre de validation.

Les droits du chômeur temporaire ne sont pas lésés de par cette rectification étant donné qu'il devait déjà, au cours du mois de février, se conformer à l'obligation d'être en possession d'une carte de contrôle qui existait encore à ce moment.

Cette rectification évite que, lors de la vérification des dépenses des organismes de paiement par l'ONEM en application de l'article 164 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant la réglementation du chômage, des différences n'apparaissent en raison du fait que la réglementation pour le mois de février au moment du paiement des allocations ne soit plus identique à celle existant au moment de la vérification du paiement.

J'ai l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
le très respectueux
et très fidèle serviteur,
La Ministre de l'Emploi,
N. MUYLLE

CONSEIL D'ETAT
section de législation

Avis 67.582/1 du 16 juin 2020 sur un projet d'arrêté royal 'concernant diverses mesures temporaires dans la réglementation chômage en raison du virus COVID-19 et visant à modifier les articles 12 et 16 de l'arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus COVID-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52bis, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et insérant les articles 36sexies, 63bis et 124bis dans le même arrêté'

Le 9 juin 2020, le Conseil d'Etat, section de législation, a été invité par la Ministre de l'Emploi à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal 'concernant diverses mesures temporaires dans la réglementation chômage en raison du virus COVID-19 et visant à modifier les articles 12 et 16 de l'arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus COVID-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52bis, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du

58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 11 juni 2020. De kamer was samengesteld uit Marnix Van Damme, kamervoorzitter, Wilfried Van Vaerenbergh en Wouter Pas, staatsraden, Michel Tison en Johan Put, assessoren, en Wim Geurts, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht Steen, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried Van Vaerenbergh, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 16 juni 2020.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt :

“gelet op het grote aantal uitkeringsaanvragen als tijdelijk werkloze wegens de gezondheidsmaatregelen omwille van het COVID-19-virus;

Dat het om die reden en om een snelle betaling van de uitkeringen te kunnen garanderen noodzakelijk is tijdelijk afstand te doen van sommige regelingen inzake de cumulatie van uitkeringen met het uitoefenen van een toekomstige activiteit of met de ontvangst van een ander inkomen, aangezien deze het aanvragen van de uitkeringen meer complex maken;

Dat tevens maatregelen moeten worden genomen om de rechten van de werklozen die zich met een tijdelijk behoud van de uitkering wensen te vestigen als zelfstandige of die activiteiten verrichten voor een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap in het licht van de onmogelijkheid om door de beperkende maatregelen nog de door hen beoogde activiteiten uit te oefenen;

Dat eveneens, en met respect voor de rechten van de verdediging, moet worden voorzien in een maatregel om de continuïteit van de werking van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening te garanderen op het vlak van het nemen van beslissingen tot ontzegging, uitsluiting of schorsing van het recht op uitkeringen, nu de daartoe bestaande procedure ingevolge beperkende maatregelen die niet-essentiële verplaatsingen of persoonlijke contacten pogen te vermijden, niet meer kan worden nageleefd of niet meer aangewezen is;

Dat inmiddels bijkomende maatregelen om de indiening van de uitkeringsaanvragen als tijdelijk werkloze te faciliteren in ontwikkeling zijn en dat niet voor alle maatregelen de inwerkingtreding zoals door de minister bedoeld coherent is weergegeven in het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit;

Dat het nemen van deze maatregelen dringend is teneinde de betrokken werklozen de nodige rechtszekerheid te bieden;”.

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Strekking en rechtsgrond van het ontwerp

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe nieuwe tijdelijke maatregelen te nemen met betrekking tot de werkloosheidsreglementering, hoofdzakelijk inzake de tijdelijke werkloosheid. Die maatregelen hebben betrekking op de voorwaarden voor de toekenning, het bedrag en de aanvraag van werkloosheidsuitkeringen, en worden genomen in afwijking van de desbetreffende bepalingen van het koninklijk besluit van 25 november 1991 'houdende de werkloosheidsreglementering' (hierna : werkloosheidsbesluit).

Daarnaast beoogt het ontwerp enkele wijzigingen aan te brengen in het koninklijk besluit van 30 maart 2020 'tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58,

chômage et insérant les articles 36sexies, 63bis et 124bis dans le même arrêté'.

Le projet a été examiné par la première chambre le 11 juin 2020. La chambre était composée de Marnix Van Damme, président de chambre, Wilfried Van Vaerenbergh et Wouter Pas, conseillers d'État, Michel Tison et Johan Put, assesseurs, et Wim Geurts, greffier.

Le rapport a été présenté par Brecht Steen, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried Van Vaerenbergh, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 16 juin 2020.

*

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée comme suit :

« gelet op het grote aantal uitkeringsaanvragen als tijdelijk werkloze wegens de gezondheidsmaatregelen omwille van het COVID-19-virus;

Dat het om die reden en om een snelle betaling van de uitkeringen te kunnen garanderen noodzakelijk is tijdelijk afstand te doen van sommige regelingen inzake de cumulatie van uitkeringen met het uitoefenen van een toekomstige activiteit of met de ontvangst van een ander inkomen, aangezien deze het aanvragen van de uitkeringen meer complex maken;

Dat tevens maatregelen moeten worden genomen om de rechten van de werklozen die zich met een tijdelijk behoud van de uitkering wensen te vestigen als zelfstandige of die activiteiten verrichten voor een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap in het licht van de onmogelijkheid om door de beperkende maatregelen nog de door hen beoogde activiteiten uit te oefenen;

Dat eveneens, en met respect voor de rechten van de verdediging, moet worden voorzien in een maatregel om de continuïteit van de werking van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening te garanderen op het vlak van het nemen van beslissingen tot ontzegging, uitsluiting of schorsing van het recht op uitkeringen, nu de daartoe bestaande procedure ingevolge beperkende maatregelen die niet-essentiële verplaatsingen of persoonlijke contacten pogen te vermijden, niet meer kan worden nageleefd of niet meer aangewezen is;

Dat inmiddels bijkomende maatregelen om de indiening van de uitkeringsaanvragen als tijdelijk werkloze te faciliteren in ontwikkeling zijn en dat niet voor alle maatregelen de inwerkingtreding zoals door de minister bedoeld coherent is weergegeven in het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit;

Dat het nemen van deze maatregelen dringend is teneinde de betrokken werklozen de nodige rechtszekerheid te bieden; ».

*

2. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites.

Portée et fondement juridique du projet

3. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet d'édicter de nouvelles mesures temporaires concernant la réglementation du chômage, essentiellement dans le domaine du chômage temporaire. Ces mesures concernent les conditions d'octroi, le montant et la demande d'allocations de chômage et sont prises par dérogation aux dispositions concernées de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 'portant réglementation du chômage' (ci-après : l'arrêté relatif au chômage).

En outre, le projet vise à apporter quelques modifications à l'arrêté royal du 30 mars 2020 'visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus COVID-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52bis, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du

58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36sexies, 63bis, en 124bis in hetzelfde besluit', waarbij reeds tijdelijke maatregelen inzake tijdelijke werkloosheid werden ingevoerd.

4. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 7, § 1, derde lid, i), § 1septies, § 1octies en § 2, van de besluitwet van 28 december 1944 'betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders', waaraan wordt gerefereerd in het eerste lid van de aanhef van het te nemen besluit.

Onderzoek van de tekst

Artikel 5

5. Artikel 5 van het ontwerp voorziet in een afwijkende regeling voor het verhoor dat wordt geregeld in artikel 144 van het werkloosheidsbesluit. Dat verhoor wordt vervangen door een schriftelijke procedure, voor zover de brief daartoe wordt verstuurd in de periode vanaf de inwerkingtreding van het te nemen besluit tot en met 31 december 2020.

5.1. Voor zover moet worden aangenomen dat de ontworpen afwijkende regeling bedoeld is om de gevolgen op te vangen van de maatregelen tot beperking van de verspreiding van het coronavirus COVID-19, kan die afwijkende regeling waarbij tijdelijk de keuzemogelijkheid tussen een mondeling verhoor en een schriftelijk verhoor wordt opgeschort en vervangen door een verplichte schriftelijke procedure, worden gebillijkt in het licht van het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel. Er dient dan wel over gewaakt te worden dat die afwijkende regeling niet langer geldt dan noodzakelijk is omwille van de voornoemde reden. Zo rijst de vraag of de duur van de periode waarin de afwijkende regeling geldt, tot en met 31 december 2020, wel proportioneel is, en of niet veeleer voor een temporele toepassing moet worden geopteerd die nauwer aansluit bij de werkelijke duur van de noodzaak aan een afwijkende regeling.

5.2. In artikel 5, derde lid, van het ontwerp wordt bepaald dat de vraag om uitstel (van de datum waarop de verweermiddelen uiterlijk moeten worden bezorgd), behoudens overmacht, op het werkloosheidsbureau "moet toekomen uiterlijk de dag voorafgaand aan de datum vastgelegd in de brief". Ermee rekening houdend dat het al dan niet voldoen aan die voorwaarde niet enkel afhangt van het zorgvuldig handelen van de werkloze zelf, maar ook van de wijze waarop de postdiensten zijn georganiseerd, en mede gelet op de relatief korte termijn die in de ontworpen regeling wordt gehanteerd, rijst de vraag of niet beter in een regeling wordt voorzien waarbij de laattijdige bezorging van de vraag om uitstel die voornamelijk te wijten is aan de organisatie van de postdiensten niet tot gevolg heeft dat de vraag om uitstel wordt afgewezen, tenzij een dergelijke situatie als een geval van "overmacht" zou worden beschouwd in de zin van de ontworpen bepaling.

Artikelen 7 en 8

6. Het ontworpen artikel 16, tweede en derde lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2020 (artikel 7 van het ontwerp), in combinatie met artikel 8, zesde lid van het ontwerp, strekt ertoe de temporele toepassing van artikel 4 van dat besluit, dat initieel gold in de periode van 1 februari tot 30 juni 2020, met terugwerkende kracht te verdagen tot 1 maart 2020. Artikel 4 van dat besluit betrof een tijdelijke vrijstelling van de verplichtingen inzake het bezit en het gebruik van de controlekaart bedoeld in artikel 71 van het werkloosheidsbesluit. Aldus wordt met terugwerkende kracht voor de maand februari 2020 aan tijdelijke werklozen een verplichting opgelegd waarvan ze aanvankelijk waren vrijgesteld, hetgeen neerkomt op het retroactief onttrekken van een bepaald voordeel.

Terugwerkende kracht van verordenende bepalingen is enkel aanvaardbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke machtiging bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en erdoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Daargelaten de vraag in welke mate het zinvol wordt geacht om met terugwerkende kracht een verplichting op te leggen waaraan feitelijk niet meer kan worden voldaan, past de beoogde retroactiviteit in elk geval niet in één van de gevallen waarin terugwerkende kracht kan worden gebillijkt. Er dient bijgevolg te worden afgezien van de terugwerkende kracht van het ontworpen besluit, in de mate ze betrekking heeft op het wijzigen van het temporele toepassingsgebied van artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 maart 2020.

De griffier,
Wim Geurts

De voorzitter,
Marnix Van Damme

chômage et insérant les articles 36sexies, 63bis et 124bis dans le même arrêté', qui a déjà instauré des mesures temporaires en matière de chômage temporaire.

4. Le projet trouve un fondement juridique dans l'article 7, § 1er, alinéa 3, i), § 1^{er}septies, § 1^{er}octies et § 2, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 'concernant la sécurité sociale des travailleurs', que vise le premier alinéa du préambule de l'arrêté envisagé.

Examen du texte

Article 5

5. L'article 5 du projet prévoit un régime dérogatoire pour l'audition réglée à l'article 144 de l'arrêté relatif au chômage. Cette audition est remplacée par une procédure écrite, pour autant que le courrier prévu à cet effet soit envoyé au cours de la période qui s'étend de la date de publication de l'arrêté envisagé au 31 décembre 2020 inclus.

5.1. Dans la mesure où il convient d'admettre que le régime dérogatoire en projet est destiné à pallier les effets des mesures visant à limiter la propagation du coronavirus COVID-19, ce régime dérogatoire, qui suspend temporairement la possibilité de choisir entre une audition orale et une audition écrite pour la remplacer par une procédure écrite obligatoire, peut se justifier au regard du principe constitutionnel d'égalité. Dans ce cas, il faut veiller à ce que ce régime dérogatoire ne s'applique pas plus longtemps que nécessaire pour la raison précitée. Ainsi, la question se pose de savoir si la durée de la période au cours de laquelle le régime dérogatoire s'applique, c'est-à-dire jusqu'au 31 décembre inclus, est effectivement proportionnée et s'il ne faut pas plutôt opter pour une application temporelle qui se rapproche davantage de la durée réelle de la nécessité d'un régime dérogatoire.

5.2. L'article 5, alinéa 3, du projet dispose que la demande de remise (de la date ultime à laquelle les moyens de défense doivent être communiqués) doit, sauf en cas de force majeure, « parvenir » au bureau du chômage « au plus tard le jour précédant la date fixée dans le courrier ». Compte tenu de ce que le respect ou non de cette condition ne dépend pas seulement de la diligence du chômeur lui-même, mais également de l'organisation des services de la poste, et eu égard notamment au délai relativement court prévu dans le régime en projet, la question se pose de savoir s'il ne vaudrait pas mieux prévoir que la transmission tardive de la demande de remise qui est principalement imputable à l'organisation des services postaux, n'entraîne pas le rejet de cette demande, sauf si une telle situation serait considérée comme un cas de « force majeure » au sens de la disposition en projet.

Articles 7 et 8

6. L'article 16, alinéas 2 et 3, en projet, de l'arrêté royal du 30 mars 2020 (article 7 du projet), combiné avec l'article 8, alinéa 6, du projet, vise à reporter avec effet rétroactif au 1er mars 2020 l'application temporelle de l'article 4 de cet arrêté, qui s'appliquait initialement durant la période s'étendant du 1er février au 30 juin 2020. L'article 4 de cet arrêté concernait une dispense temporaire des obligations relatives à la possession et à l'utilisation de la carte de contrôle visée à l'article 71 de l'arrêté relatif au chômage. Il est ainsi imposé aux chômeurs temporaires, avec effet rétroactif au mois de février 2020, une obligation dont ils étaient à l'origine dispensés, ce qui revient à la suppression rétroactive d'un avantage déterminé.

L'effet rétroactif de dispositions réglementaires n'est admissible que lorsqu'il existe une base légale à cet effet, que la rétroactivité se rapporte à une règle qui accorde des avantages, dans le respect du principe d'égalité, ou dans la mesure où elle s'impose pour assurer le bon fonctionnement des services et ne porte pas atteinte, en principe, à des situations acquises.

Indépendamment de la question de savoir dans quelle mesure il est jugé utile d'imposer avec effet rétroactif une obligation à laquelle il ne peut plus être satisfait concrètement, la rétroactivité visée ne s'inscrit en tout état de cause pas dans l'un des cas permettant de la justifier. Par conséquent, il convient de renoncer à la rétroactivité de l'arrêté en projet, dans la mesure où elle porte sur la modification du champ d'application temporel de l'article 4 de l'arrêté royal du 30 mars 2020.

Le greffier,
Wim Geurts

Le président,
Marnix Van Damme

22 JUNI 2020. — Koninklijk besluit betreffende diverse tijdelijke maatregelen in de werkloosheidsreglementering omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van de artikelen 12 en 16 van het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, artikel 7, § 1, derde lid, i, vervangen bij de wet van 14 februari 1961, § 1septies, ingevoegd bij wet van 25 april 2014, § 1octies, ingevoegd bij wet van 25 april 2014, en § 2, laatst gewijzigd bij de wet van 8 april 2003;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering;

Gelet op het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit;

Gelet op het advies van de inspecteur van Financiën, gegeven op 8 mei 2020;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 29 mei 2020;

Gelet op de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale verzorging, artikel 15;

Gelet op advies 67.582/1 van de Raad van State, gegeven op 16 juni 2020, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op de hoogdringendheid;

Gelet op het grote aantal uitkeringsaanvragen als tijdelijk werkloze wegens de gezondheidsmaatregelen omwille van het COVID-19-virus;

Dat het om die reden en om een snelle betaling van de uitkeringen te kunnen garanderen noodzakelijk is tijdelijk afstand te doen van sommige regelingen inzake de cumulatie van uitkeringen met het uitoefenen van een bijkomstige activiteit of met de ontvangst van een ander inkomen, aangezien deze het aanvragen van de uitkeringen meer complex maken;

Dat tevens maatregelen moeten worden genomen om de rechten van de werklozen die zich met een tijdelijk behoud van de uitkering wensen te vestigen als zelfstandige of die activiteiten verrichten voor een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap te vrijwaren, in het licht van de onmogelijkheid om door de beperkende maatregelen nog de door hen beoogde activiteiten uit te oefenen;

Dat eveneens, en met respect voor de rechten van de verdediging, moet worden voorzien in een maatregel om de continuïteit van de werking van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening te garanderen op het vlak van het nemen van beslissingen tot ontzegging, uitsluiting of schorsing van het recht op uitkeringen, nu de daartoe bestaande procedure ingevolge beperkende maatregelen die niet-essentiële verplaatsingen of persoonlijke contacten pogen te vermijden, niet meer kan worden nageleefd of niet meer aangewezen is;

Dat inmiddels bijkomende maatregelen om de indiening van de uitkeringsaanvragen als tijdelijk werkloze te faciliteren in ontwikkeling zijn en dat niet voor alle maatregelen de inwerkingtreding zoals door de minister bedoeld coherent is weergegeven in het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit;

Dat het nemen van deze maatregelen dringend is teneinde de betrokken werklozen de nodige rechtszekerheid te bieden;

Op de voordracht van de Minister van Werk,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In afwijking van artikel 44 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, kan de tijdelijk werkloze voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 juni 2020, zonder te voldoen aan de voorwaarden van artikel 48, § 1,

22 JUIN 2020. — Arrêté royal concernant diverses mesures temporaires dans la réglementation du chômage en raison du virus COVID-19 et visant à modifier les articles 12 et 16 de l'arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus COVID-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52bis, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et insérant les articles 36sexies, 63bis et 124bis dans le même arrêté

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, l'article 7, § 1er, alinéa 3, i, remplacé par la loi du 14 février 1961, § 1septies, inséré par la loi du 25 avril 2014, § 1octies, inséré par la loi du 25 avril 2014, et § 2, modifié en dernier lieu par la loi du 8 avril 2003;

Vu l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage;

Vu l'arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus COVID-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52bis, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et insérant les articles 36sexies, 63bis et 124bis dans le même arrêté;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 8 mai 2020;

Vu l'accord de la Ministre du Budget, donné le 29 mai 2020;

Vu la loi du 25 avril 1963 sur la gestion des organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale, l'article 15;

Vu l'avis 67.582/1 du Conseil d'Etat, donné le 16 juin 2020, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Vu l'urgence;

Vu le grand nombre de demandes d'allocations comme chômeur temporaire suite aux mesures sanitaires dues au virus COVID-19;

Qu'il est pour cette raison et pour garantir un paiement rapide des allocations nécessaire de déroger temporairement à certaines règles en matière de cumul entre les allocations et l'exercice d'une activité accessoire ou la perception d'un autre revenu, étant donné que celles-ci augmentent la complexité de la demande d'allocations;

Que des mesures doivent de surcroît être prises pour préserver les droits des chômeurs qui souhaitent s'installer comme indépendant avec le maintien temporaire des allocations ou qui exercent des activités pour une agence locale pour l'emploi, étant donné l'impossibilité, en raison des mesures limitatives, d'encore exécuter les activités visées;

Qu'une mesure doit également être prévue pour garantir, dans le respect des droits de la défense, la continuité des activités de l'Office National de l'Emploi en ce qui concerne la prise de décisions de refus, d'exclusion et de suspension du droit aux allocations, étant donné que suite aux mesures limitatives actuelles qui empêchent les déplacements non essentiels ou tentent d'éviter les contacts personnels, les procédures existantes ne peuvent plus être respectées ou ne sont plus indiquées;

Que des mesures complémentaires sont actuellement en préparation pour faciliter l'introduction des demandes d'allocations comme chômeur temporaire et que la date d'entrée en vigueur prévue par le Ministre ne ressort pas, pour toutes les mesures, de façon cohérente dans l'arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus COVID-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52bis, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et insérant les articles 36sexies, 63bis et 124bis dans le même arrêté;

Que la prise de ces mesures est urgente aux fins d'offrir aux chômeurs concernés la sécurité juridique nécessaire;

Sur la proposition de la Ministre de l'Emploi,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Par dérogation à l'article 44 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant la réglementation du chômage, le chômeur temporaire peut, dans la période qui s'étend du 1er février 2020 au 30 juin 2020 inclus, sans qu'il ne doive satisfaire aux conditions de l'article 48, § 1er,

van hetzelfde koninklijk besluit, met behoud van het recht op uitkeringen op bijkomstige wijze een activiteit uitoefenen, voor zover hij deze bijkomstige activiteit reeds uitoefende in de loop van de drie maanden, gerekend van datum tot datum, voorafgaand aan de eerste dag waarop hij ingevolge het COVID-19-virus tijdelijk werkloos werd gesteld.

Art. 2. De periode van twaalf maanden bedoeld in artikel 48, § 1*bis*, eerste lid, van hetzelfde koninklijk besluit, loopt niet tijdens de periode van 1 april 2020 tot en met 30 juni 2020.

Art. 3. Voor de toepassing van artikel 79, § 4*bis*, van hetzelfde koninklijk besluit wordt voor de referteperiode van zes kalendermaanden vóór de maand vanaf dewelke de vrijstelling wordt gevraagd geen rekening gehouden met de maanden maart 2020, april 2020, mei 2020 en juni 2020.

Art. 4. In afwijking van artikel 130, § 2, van hetzelfde koninklijk besluit, wordt voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 juni 2020 het dagbedrag van de uitkering als tijdelijk werkloze van de werkloze bedoeld in artikel 130, § 1, niet verminderd.

Art. 5. In afwijking van artikel 144 van hetzelfde koninklijk besluit wordt het verhoor zoals voorzien in dit artikel vervangen door een schriftelijke procedure, voor zover de brief bedoeld in het volgende lid wordt verstuurd in de periode vanaf de datum van de publicatie van dit besluit tot en met 31 december 2020.

De directeur verstuurt aan de werknemer een brief met feiten op basis waarvan de beslissing wordt genomen en nodigt de werknemer uit om schriftelijk zijn verweermiddelen te bezorgen, uiterlijk op een datum die ten vroegste de tiende dag na de afgifte van de brief ter post is gesitueerd.

De werknemer kan vragen dat deze datum wordt uitgesteld naar een datum die niet verder kan zijn gelegen dan vijftien dagen na de datum vastgelegd in de brief. De vraag tot uitstel moet, behoudens overmacht, uiterlijk toekomen op het werkloosheidsbureau de dag voorafgaand aan de datum vastgelegd in de brief.

Het uitstel wordt, behalve in geval van overmacht, slechts eenmaal verleend.

In afwijking van dit artikel verstuurt de directeur geen brief naar de werknemer die via zijn uitbetalingsinstelling schriftelijk heeft medegedeeld dat hij niet in zijn verweermiddelen wenst gehoord te worden.

Art. 6. Artikel 12 van het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52*bis*, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoering van de artikelen 36*sexies*, 63*bis* en 124*bis* in hetzelfde besluit, wordt aangevuld met de volgende leden, die luiden als volgt :

“De in het eerste lid bedoelde formulieren C3.2-WERKNEMER-CORONA en C3.2-WERKGEVER kunnen op elektronische wijze door de uitbetalingsinstelling aan het hoofdbestuur van deze Rijksdienst of aan het bevoegde werkloosheidsbureau worden bezorgd.

De indiening op elektronische wijze van het formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA geldt als een door de werkloze of een namens de werkloze door de gemachtigde van de uitbetalingsinstelling ondertekende uitkeringsaanvraag.

De uitbetalingsinstelling die het formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA door middel van een elektronisch gegevensbestand heeft ingediend, houdt het formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA dat de gegevens van dit bestand bevat ter beschikking van de voormelde Rijksdienst en bezorgt dit formulier binnen een door deze te bepalen termijn, doch uiterlijk binnen een termijn van vier maanden ingaande op de eerste dag van de maand volgend op deze waarvoor de uitkeringen worden aangevraagd, aan de Rijksdienst.

Een betaling verricht zonder dat de uitbetalingsinstelling het in het vorige lid bedoelde verantwoordingsstuk kan voorleggen, wordt beschouwd als een ten onrechte betaling, waarvoor de uitbetalingsinstelling de last draagt en die door de Rijksdienst bij de uitbetalingsinstelling kan worden teruggevorderd.”

Art. 7. Artikel 16, tweede en derde lid, van hetzelfde koninklijk besluit, worden vervangen als volgt :

“De artikelen 1, 3, 5, eerste lid, 6, 7, 8, 9, 10 en 12, eerste lid, van dit besluit zijn slechts van toepassing op de aanvraag om, de procedure betreffende en de toekenning van de werkloosheidsuitkeringen die betrekking hebben op de maanden februari tot juni 2020.

du même arrêté royal, exercer une activité à titre accessoire avec maintien du droit aux allocations, pour autant qu'il ait déjà exercé cette activité accessoire dans le courant des trois mois, calculés de date à date, qui précèdent le premier jour où il a été mis en chômage temporaire suite au virus COVID-19.

Art. 2. La période de douze mois visée à l'article 48, § 1*bis*, alinéa 1er, du même arrêté royal, ne court pas durant la période du 1er avril 2020 au 30 juin 2020 inclus.

Art. 3. Pour l'application de l'article 79, § 4*bis*, du même arrêté royal, il n'est pas tenu compte des mois de mars 2020, avril 2020, mai 2020 et juin 2020 pour la période de référence de six mois calendriers située avant le mois à partir duquel la dispense est demandée.

Art. 4. Par dérogation à l'article 130, § 2, du même arrêté royal, le montant de l'allocation comme chômeur temporaire du chômeur visé à l'article 130, § 1er, n'est pas diminuée dans la période du 1er février 2020 au 30 juin 2020 inclus.

Art. 5. Par dérogation à l'article 144 du même arrêté royal, l'audition prévue dans cet article est remplacée par une procédure écrite, pour autant que le courrier visé à l'alinéa suivant soit envoyé dans la période qui s'étend de la date de publication de cet arrêté jusqu'au 31 décembre inclus.

Le directeur adresse au travailleur un courrier reprenant les faits qui fondent la décision et invitant le travailleur à communiquer ses moyens de défense par écrit pour une date qui est située au plus tôt dix jours après la remise de la lettre à la poste.

Le travailleur peut demander la remise de cette date à une date qui ne peut être située plus de quinze jours après la date qui est fixée dans le courrier. La demande de remise doit, sauf en cas de force majeure, parvenir au bureau du chômage au plus tard le jour précédant la date fixée dans le courrier.

La remise n'est accordée qu'une seule fois sauf en cas de force majeure.

Par dérogation au présent article, le directeur n'adresse pas de courrier au travailleur qui a communiqué par écrit par l'intermédiaire de son organisme de paiement qu'il ne souhaitait pas présenter de moyens de défense.

Art. 6. L'article 12 de l'arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus COVID-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52*bis*, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et insérant les articles 36*sexies*, 63*bis* et 124*bis* dans le même arrêté, est complété par les alinéas suivants, rédigés comme suit :

«Les formulaires C3.2-TRAVAILLEUR-CORONA et C3.2-EMPLOYEUR peuvent être adressés à l'administration centrale de cet Office ou au bureau du chômage compétent par l'organisme de paiement de façon électronique.

L'introduction de façon électronique du formulaire C3.2-TRAVAILLEUR-CORONA vaut comme demande d'allocations signée par le chômeur ou au nom du chômeur par le préposé habilité de l'organisme de paiement.

L'organisme de paiement qui a introduit le formulaire C3.2-TRAVAILLEUR-CORONA au moyen d'un fichier électronique de données, tient à la disposition de l'Office susvisé le formulaire C3.2-TRAVAILLEUR-CORONA qui contient les données de ce fichier et adresse ce formulaire à l'Office dans un délai à déterminer par ce dernier, mais toutefois au plus tard dans un délai de quatre mois prenant cours le premier jour du mois qui suit celui pour lequel les allocations sont demandées.

Un paiement effectué sans que l'organisme de paiement ne puisse présenter la pièce justificative visée à l'alinéa précédent, est considéré comme un paiement effectué indûment, dont l'organisme de paiement supporte la charge et qui peut être récupéré par l'Office auprès de l'organisme de paiement.»

Art. 7. L'article 16, alinéas 2 et 3, du même arrêté royal, sont remplacés par ce qui suit :

«Les articles 1, 3, 5, alinéa 1er, 6, 7, 8, 9, 10 et 12, alinéa 1er, de cet arrêté s'appliquent uniquement à la demande, à la procédure et à l'octroi des allocations de chômage qui sont afférentes aux mois de février à juin 2020.

In afwijking van het eerste lid zijn de artikelen 4, 5, tweede tot vierde lid, 11 en 13 van dit besluit slechts van toepassing vanaf 1 maart 2020 tot en met 30 juni 2020.

In afwijking van het eerste lid is het artikel 12, tweede tot vijfde lid, van dit besluit van toepassing vanaf 1 februari 2020.”.

Art. 8. De bepalingen van dit besluit treden in werking en buiten werking als volgt.

De artikelen 1 en 4 treden in werking op 1 februari 2020 en zijn slechts van toepassing voor de toekenning van de werkloosheidsuitkeringen die betrekking hebben op de maanden februari tot juni 2020.

Artikel 2 heeft uitwerking met ingang van 1 april 2020.

Artikel 3 heeft uitwerking met ingang van 1 maart 2020.

Artikel 5 treedt in werking de dag waarop dit besluit in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

De artikelen 6 en 7 hebben uitwerking met ingang van 1 februari 2020.

Art. 9. De minister bevoegd voor Werk is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 22 juni 2020.

FILIP

Van Koningswege :
De Minister van Werk,
N. MUYLLE

Par dérogation à l’alinéa 1er, les articles 4, 5, alinéas 2 à 4, 11 et 13 de cet arrêté sont uniquement d’application du 1er mars 2020 au 30 juin 2020 inclus.

Par dérogation à l’alinéa 1er, l’article 12, alinéas 2 à 5, de cet arrêté est d’application à partir du 1er février 2020.».

Art. 8. Les dispositions de cet arrêté entrent et cessent d’être en vigueur comme suit.

Les articles 1 et 4 entrent en vigueur le 1er février et s’appliquent uniquement à l’octroi des allocations de chômage qui concernent les mois de février à juin 2020.

L’article 2 produit ses effets le 1er avril 2020.

L’article 3 produit ses effets le 1er mars 2020.

L’article 5 entre en vigueur le jour de la publication de cet arrêté au *Moniteur belge*.

Les articles 6 en 7 produisent leurs effets le 1er février 2020.

Art. 9. Le ministre qui a l’Emploi dans ses attributions est chargé de l’exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 22 juin 2020.

PHILIPPE

Par le Roi :
La Ministre de l’Emploi,
N. MUYLLE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
SOCIALE ZEKERHEID

[2020/202727]

16 JUNI 2020. — Koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 12 mei 2014 betreffende de erkenning van de mantelzorger en de toekenning van sociale rechten aan de mantelzorger

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Dit ontwerp van koninklijk besluit beoogt de uitvoering van de wet van 12 mei 2014 betreffende de erkenning van de mantelzorger zoals gewijzigd door de wet van 17 mei 2019.

De mantelzorgers die overeenkomstig de wet en dit ontwerp van koninklijk besluit zullen erkend zijn, zullen dan kunnen genieten van door de federale overheid toegekende voordelen. Daarnaast zal in de reglementering waarvoor andere ministers bevoegd zijn, verwezen kunnen worden naar het begrip mantelzorgers dat in de wet en in dit besluit voorkomt.

De noodzakelijke erkenning van een statuut voor de mantelzorgers is onder andere verantwoord door de vergrijzing van de bevolking, met als gevolg dat personen die niet meer alleen thuis kunnen blijven begeleiding nodig hebben. Steeds meer personen met een beperkte zelfredzaamheid vragen om zo lang mogelijk thuis te kunnen blijven. Mantelzorgers kunnen aldus zeer uiteenlopende taken vervullen: maaltijden bereiden, boodschappen doen, het huishouden doen, enz. Ze zijn dus onmisbaar voor de personen die ze helpen en, ruimer beschouwd, voor onze samenleving.

In het licht van het advies nr 66.976 van de Raad van State en gelet op de gemaakte opmerkingen wordt hierna enige toelichting gegeven bij het ontwerp.

In het advies nr 66.976, net zoals in het advies 55.151/1 over de wet van 12 mei 2014, had de Raad van State volgende opmerkingen:

- de regelgeving inzake hulp en bijstand aan zwaar zorgbehoevende personen behoort in beginsel tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.
- het statuut van de mantelzorgers en hun erkenning in die hoedanigheid, los van enig juridisch gevolg op het vlak van federale bevoegdheden, moet worden geacht te behoren tot de bevoegdheid van de gemeenschappen in het bijzonder inzake de bijstand van zwaar zorgbehoevende personen.

De Raad verduidelijkt echter dat:

- De federale wetgever het statuut van de mantelzorger kan regelen binnen de domeinen waarvoor de federale overheid bevoegd is, zoals de sociale zekerheid, de ziekteverzekering en de fiscaliteit.
- En om een dergelijke regelgeving tot stand te brengen, de wetgever de mantelzorgers kan definiëren en de regels voor hun erkenning bepalen.

SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE

[2020/202727]

16 JUIN 2020. — Arrêté royal portant exécution de la loi du 12 mai 2014 relative à la reconnaissance de l’aidant proche et à l’octroi de droits sociaux à l’aidant proche

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le présent projet d’arrêté royal a pour but d’exécuter la loi du 12 mai 2014 relative à la reconnaissance de l’aidant proche telle que modifiée par la loi du 17 mai 2019.

Les aidants proches qui seront reconnus conformément à la loi et au présent projet d’arrêté royal pourront le cas échéant bénéficier d’avantages accordés par l’autorité fédérale. De plus, la réglementation relevant de la compétence d’autres ministres pourra faire référence à la notion d’aidants proches reprise dans la loi et le présent arrêté.

La nécessité de reconnaître un statut aux aidants proches est notamment justifiée par le vieillissement de la population avec pour conséquence le besoin d’accompagnement des personnes qui ne peuvent plus rester seules à la maison. La demande des personnes dont l’autonomie est affectée, de rester le plus longtemps possible à la maison est croissante. Les aidants proches peuvent ainsi accomplir des tâches très variées : préparer le repas, faire les courses, faire le ménage, etc. Ils ont donc un rôle indispensable pour les personnes aidées, et plus globalement pour notre société.

A la lumière de l’avis n°66.976 du Conseil d’Etat et vu les remarques formulées, un certain nombre d’explications sont données ci-après sur le projet.

Dans son avis 66.976, de même que dans son avis 55.151/1 relatif à la loi du 12 mai 2014, le Conseil d’Etat émet les remarques suivantes :

- la législation en matière d’aide et d’assistance à des personnes en grande dépendance relève en principe de la compétence des communautés.
- le statut des aidants proches et leur reconnaissance en cette qualité, indépendamment de toute conséquence juridique sur le plan des compétences fédérales, relève de la compétence des communautés en matière d’aide aux personnes, notamment en matière d’aide aux personnes en situation de grande dépendance.

Il précisait toutefois que :

- le législateur fédéral peut régler le statut des aidants proches, dans les domaines qui relèvent de la compétence de l’autorité fédérale, comme la sécurité sociale, l’assurance maladie et la fiscalité.
- Et que pour mettre en place une telle réglementation, le législateur peut également définir les aidants proches et édicter les règles relatives à leur reconnaissance.